

Stai, moarte!

Ileana

Stai moarte preț de-o clipă lângă mine
Să mai am timp să beau un strop din vie,
Să mai simt gustul dulce al unei vieți
De care tu acum mă îndepărtezi!

Stai moarte preț de încă o secundă
Mai lasă-mi timp ca focul să se stingă,
Că atât de crud din mine ai mușcat
Că nu mi-a rămas timp de bun rămas!

Pe treptele înălțate către cer,
Stai moarte să aștept un ascensor,
Să-mi fie cerul liniștit că-n lume,
Destul am ars în flăcări pentru tine!

Tăcerea ce mi-a pus pe piept peceti
mi-astupă glasul .Închis între pereți
de carne pârlită, gândul îmi striga
Stai moarte, poate vine cineva!

În liniștea ce adâncește hăul,
Stai moarte până ajunge pompierul
Și până cerul își adună norii
Să stingă focul, să-mi mai lase zorii!

Amână moarte încă o zi drama ,
Să pot să-mi iau adio de la mama!
Mă recunosc și mă declar bolnav
de viață, lasă-mi moarte întreg un braț,

Să scriu peste cenușa care sunt
Câteva vorbe mamei. Strig și plâng
dar surde sunt urechile și închise
privirile iar mâinile întinse,

Doar tu mi le vezi moarte, numai tu
ce aștepti în prag să-mi iasă sufletul!
Stai moarte că mă arde graba ta,
Mă face scrum, cenușă! E cineva?

Se aude în zare sunet ascuțit,
Stai moarte, lasă-mă, mai stai un pic!
Prin fumul ce se înalță gros spre cer

Se aude slab și jalnic un ecou:

Stai moarte, nu mă îmbrățișa așa
Că arde în mine gândul, inima
Îmi arde, totul s-a sfârșit!
Hai moarte, ajută-mă să trec prin Styx....